

Danski solumaðurin sum fall fyri Føroyum

Erling Lydersen var ein vanligur danskur solumaður, tá hann fyrstu ferð ferðaðist í Føroyum í 1964. Síðani tá hevur hann vitjað her 70 ferðir, og nú metir hann Føroyar vera sítt annað heimland

*Eyvún Klakkstein
Taastrup*

Erling og Elsa Lydersen
Tað ljóðar sum eini vanlig
føroysk hjún. Og tað kundu tey í
grundini eisini verið. Men
soleiðis er ikki.

Tey eru dansk og búgva í
Taastrup, sum liggur stutt
uttanfyri Keypmannahavn. Tey
tosa danskt, hava eina danska
villa í einum danskum
umhvørvi, og tey fylgja við í
donskum fjølmiðlunum.

Men tey hava eisini eitt
serliga gott samband til Føroya.
So gott, at tey kalla Føroyar
teirra næsta heimland.

Í húsum hjá teimum eru
eisini fleiri tekin um, at tær 18
oyggjarnar mitt úti í
Atlantshavinum eiga hjartarúm,
eins væl og pláss á veggnum,
har fleiri føroyskir málningar
hanga.

Hetta er søgan um tann
danska solumannin og konu
hansara, sum forelskaðu seg í
føroyska landslagnum og
føroyska fólkinum. Hann hevur
verið sjeiti ferðir á oyggjunum
seinastu 35 árin, og hann sigur
seg hava fleiri vinfólk í
Føroyum, enn hann hevur í Dan-
mark, har hann býr og arbeidir.

Konan hevur verið við á
nógvum ferðum hansara, og hon
er stolt av at eiga øll tey
føroysku frimerkini, sum eru
útgivin.

Og tá hann tekur fram eina
mappu við ymsum føroyskum
útklippum og pappírnum sæst, at
hann hevur gjørt sær ómak við
at skriva »Føroyar« við stórum,
feitum bókstavum uttan á
mappuni.

Tordi ikki at flúgva til Føroya

Erling Lydersen hevur síðani
november mánaða í 1960 arbeitt
hjá Braun í Danmark. Hann
hevur verið við til at byggja
fyrítøkuna upp frá ongum og til
tað, hon er í dag.

9. juni í ár fekk hann sekkinn,
og fyri einum góðum mánaði
síðani var hann í Føroyum fyri
seinastu ferð sum solumaður hjá
Braun. Men har endar søgan
neyvan, og tað er í hvussu so er
ikkí har, hon byrjar.

Søgan byrjar fyri 35 árum
síðani í Kongens København,
har Erling Lydersen fekk
hugskotið um at fara til Føroyar
at selja vørur hjá Braun.

- Eg fekk í grundini hugskotið
frá einum solumanni hjá Louis
Poulsen, sum eg kendí. Teir
høvdu nógv samband við
Føroyar, og hann helt, at eg
skuldi royna tað eisini, greiðir
Erling Lydersen frá.

Men nei, tað helt stjórin hjá
honum ikki var nakað gott hug-
skot.

Og so gloymdi Erling
Lydersen alt um Føroyar, til
hann ein dag í 1964 var biðin
um at koma á skrivstovuna hjá
stjóranum. Nú var vent í holuni.
Høvuðsskrivstovan í Týsklandi
vildi hava dansku fyrítøkuna at
taka sær av Føroyum, Grønlandi
og Íslandi, og nú fekk Erling
Lydersen kjansin at fara til
Føroya.

- Hvussu sleppi eg til Føroya,
spurdi hann stjóran

- Tú kanst bara fara út á flog-
vøllin í Kastrup og taka eitt
flogfar, svaraði stjórin.

Erling Lydersen kom á flog-
vøllin, men tá hann sá flogfarið,
sum skuldi flúgva hann til

- Eg seldi fyrri 28.000 krónur á fyrstu ferðini í Føroyum, og tað var stjórin hjá mær imponeraður av. Tað var ivaleyst eisini tí, at eg eftir tað fekk til uppgávu at gera tvær ferðir til Føroya um árið.
Mynd: Jens Kristian Vang

Føroya, vendi hann nösini
heimaftur á skrivstovuna.

- Flogfarið var so lítið, at eg
tordi ikki at fara við tí, sigur
hann. Ístaðin fekk hann
ferðaseðil við Tjaldrinum, sum
skuldi sigla úr Keypmannhavn
til Føroya Kristi Himmal-
ferðardag í 1964.

Eín av skrivstovuvinnunum
møtti upp á bryggjuni við einum
metri av sjukulátu.

- Tað fekk eg við mær, so eg
fór at keða meg minni á ferðini

til Føroya, fortelur Erling.

Sigldi runt við Tjaldrinum
Fyrsta ferðin til Føroya gekk
væl, og danski solumaðurin var
bergtikin av Føroyum, fyrstu
ferð hann kom til landið.

Vit stóðu á dekknum og
hugdu, tá Tjaldrin kom á
Havnina, og tað var ein
imponerandi sjón. Byurin var
ikkí stórur, men litirir vóru
nógvir, og slíka sjón hevði eg
ongantið áður sæð.

Ferðamøguleikarnir í
Føroyum vóru tá í tíðini ikki
sum teir eru í dag, og tí helt
Erling, at lættasta loysnin var at
sigla runt við Tjaldrinum og
møta nýggjum viðskiftafólki.

Við sær hevði Erling fitt av
vøru, og tað var eitt baks, hvørja
ferð alt hansara úrval skuldi av
Tjaldrinum og út til okkurt við-
skiftafólk. Við sær hevði hann
millum annað rakimaskinur og
hondpískarar.

- At eg sigldi runt við Tjaldr-

- Í november mánaða næsta ár hevði eg havt 40 ára
jubileum í Braun, men nú kvetti leiðslan í fyrítøkuni
høvðið av mær beint undan hesum. Tað var eg ómetal-
iga vónbroxin av.